

Fortsat ▶

1970'ere var den skrumpet ind til godt 3.000 hærdede forbrydere. I dag har den omkring 1.200 aktive medlemmer.

Sådan er det ikke gået i Japan. Yamaguchi-gumi alene har mellem 40.000 og 50.000 medlemmer, og ifølge det japanske politiagenturs rapporter er der mellem 86.000 og 104.000 fuldtidsangstere i Japan. Forbindelser som til Maehara har givet pote.

Mafiaen skiftede side politisk

Der er ikke en ny situation. Det Liberaldemokratiske Parti (LDP), der styrede Japan i næsten 54 år siden sin stiftelse i 1955, blev til med hjælp fra Yoshio Kodama, en industribarøn og dømt krigsforbryder med dybe forbindelser til yakuzaen. Nobosuke Kishi, Japans premierminister i de sene 1950'ere, brugte yakuzaens bøller til at bryde strejker og knække fagforeninger. Shin Kanemaru, en af de mægtigste japanske politikere i det 20. århundrede, brugte sine nære forbindelser til yakuzaen, når hans politiske allierede skulle køres i stilling til diverse topposter.

»Forbindelserne til eliten fortsætter,« udtaler kilden i det japanske politi.

»Japans forhenværende premierminister Shinzo Abe har længe haft forbindelser til grupper på den ydre højrefløj, der selv er nært forbundet til yakuzaen.«

Abe har blandt andet været gæstetaler ved et årsmøde for en lobbygruppe, der blandt andet i årevis har forsøgt at standse lovgivning mod menneskesmugling. Flere af gruppens medlemmer er yakuza – og årsmødet blev holdt på LDP's hovedkontor.

Efterhånden som Japans økonomi stagnerede, og LDP mistede sit greb om magten, skiftede yakuzaen side ifølge både Jake Adelstein og kilder i det japanske politi. I juni 2007 – året, hvor LDP led et historisk valgnederlag – samlede 15 af Yamaguchi-gumis øverste bosser i Kobe for at se situationen an, og den logiske følge heraf var, at mafiaen skiftede side til oppositionen, Det Demokratiske Parti Japan (DPJ).

»Gangsterne tog kontakt til nogle af de mest magtfulde politikere i DPJ og tilbød samme aftale, som de i sin tid havde lavet med LDP,« fortæller politiinsideren.

»Det er imidlertid svært at bevise specifikt, hvilke politikere der er tale om. Det er nu sjovt – hver gang, der skal debatteres anti-yakuza-lovgivning, er der et par individer, der konstant sætter sig imod.«

En af dem, der kæmper mod en sådan lovgivning, er Ichiro Ozawa, der længe har været både DPJ og Japans kongemager, og som i sin tid blev oplært af den lyssky Shin Kanemaru.

»Men intet er bevist,« sukker insideren.

Skudt i ryggen af en yakuza

DPJ har allerede haft god brug for deres nye venner. I 2010 skulle der flyttes nogle militære installationer fra Okinawa til en anden af Japans sydligste øer – under stor protest fra øens lokalbefolkningen, der pludselig skulle have militæret til nabo. En ultranationalistisk højregruppe kom DPJ til undsætning og slog ned på modstanden, blev det sagte rapporteret i den japanske presse. Det var højregrupper med klare forbindelser til Yamaguchi-gumi – hvis frontfirmaer i byggeindustrien, lyder det lige så sagte, nu formodentligt kan nyde godt af fordelagtige byggekontrakter, når baserne skal genopføres det nye sted.

Det er nu sjældent, at pressen giver mafiaen tørt på – det kan nemlig hurtigt gå galt. Den sidste politiker, der offentligt modsatte sig Yamaguchi-gumis kriminelle indblanding i byggeindustrien, var Nagasakis borgmester Itcho Ito. Han blev skudt to gange i ryggen af en yakuza i 2007 og døde på hospitalet.

»Yakuzaen holder meget af at skabe et romantiseret billede af sig selv,« fortæller Masafumi, en enorm japaner, der engang selv var yakuza, men som nu har afsvoret sig al kontakt med mafiaen.

»De repræsenterer i deres selvforståelse alle de klassiske samurai-dyder. Det, samt at de generelt holder sig fra at genere almindelige mennesker, har gjort dem til en næsten accepteret del af det japanske samfund. Det fjerner også presset på politikerne for at gøre noget ved dem. Denne romantisme gør mig dårlig – de tjener deres penge ved pengeafpresning, stoffer, prostitution, menneskesmugning og økonomisk kriminalitet af en ufattelig størrelse. De er afskum.«

Japans tidligere udenrigsminister Seiji Maehara er en af de politikere, der beskyldes for omgang med mafiaen. Foto: Zumapress

POLITIK OG MAFIA

Politikere med mafiaforbindelser

■ **Koichi Hamada**, tidligere senator for LDP, var ifølge det japanske politi medlem af yakuza-klanen Inagawa-kai og havde nære forbindelser til underverdenskongen Yoshio Kodama.

■ **Yoshio Mori**, Japans tidligere premierminister, blev beskrevet som 'gift med mafiaen' af de japanske medier på grund af sine nære yakuza-forbindelser. I 1996 blev han endda fotograferet som gæst ved et yakuza-bryllup.

■ **Hiroshi Ogushi**, tidligere DPJ-parlamentsrepræsentant, deltog i 2007 i begravelsen af en prominent yakuza-boss. Han måtte trække sig fra politik, efter nyheden blev bragt i medierne.

■ **Shizuka Kamei**, DPJ-medlem og direktør for finansagenturet, modtog allerede i 1992 fem millioner dollars direkte fra et yakuza-frontfirma. Kilder i politiet har længe udtalt, at han i årtier har gået mafiaens ærinde i parlamentet og bl.a. søger at gennemføre lovgivning, der skal gøre det lettere for yakuzaen at udføre økonomisk kriminalitet. Intet er endnu bevist, og en længere artikel om Kamei, skrevet anonymt, beskrev for nyligt, hvordan vidner mod ham har det med at forsvinde eller begå selvmord.

■ **Shinzo Abe**, forhenværende premierminister, har ifølge både politi og medier nære forbindelser til Japans højreradikale grupper, der samtidig ofte er forbundet med mafiaen. Han har talt ved flere af deres årsmøder, blandt andet for Geinoren, en lobbygruppe forbundet med yakuzaen.

■ **Seiji Maehara**, DPJ-medlem og Japans tidligere udenrigsminister, er flere gange set i selskab med både yakuzaen og ekstremistiske grupper, men har nægtet begge bekendtskaber.

■ **Ichiro Ozawa**, DPJ-medlem og japansk politik kongemager gennem længere tid, har længe været centrum for en række rygter, der forbinder DPJ med yakuzaen. Intet er bevist, men kritikere pointerer ofte, at Ozawas mentor, den mægtige politiker Shin Kanemaru, havde nære forbindelser til yakuzaen.

Kilder: Chugoku Shimbun, Mainichi Shimbun, Asahi Shimbun, Shukan Genkai, Shukan Bunshun, Japan Subculture Research Center, Friday Shukan, Japans Politiagentur, Harvard Asia Quarterly.

Det er ikke ufarligt at komme med sådanne udtalelser, og Masafumi er derfor heller ikke hans rigtige navn.

Filminstruktør blev forfulgt

Det fik den japanske filminstruktør Juzo Itami – der blev anset for at være den bedste af sin slags siden den verdensberømte Kurosawa – at føle. I 1992 vandsirede medlemmer af Goto-gumi hans ansigt med en kniv, fordi han lavede en film, der parodierede yakuzaens æresbegreber og dokumenterede, hvordan almindelige borgere kunne bruge loven imod gangsterne. I 1997, da han skulle til at lave en film om Goto-gumis politiske forbindelser, begik han pludselig selvmord under mystiske omstændigheder ved at springe ud fra et tag.

Der er dog håb, for ikke alle politikere ønsker at være i lommen på yakuzaen. Japans sidste premierminister Naoto Kan, der gjorde karriere uden brug af lyssky forbindelser, var deres bitreste fjende. Politiet er nu i forhandling med justitsministeriet – der i det store hele er uden for mafiaens indflydelse – for at indføre nye fortolkninger af de gamle, tandløse love, så de kan bruges i stedet for den kriminalreform, som så mange af landets politiske nøglespillere sætter sig imod.

»De får ikke lov at dø i synden,« siger politiinsideren næsten til sig selv.

Hvor den hvide mand flygter

Pirater: To danske journalister rejste i marts til Somalia for at komme ind på livet af nogle af de pirater, som gennem de seneste år har gjort farvandet omkring Afrikas Horn til de farligste i verden.

PETER ERNSTVED RASMUSSEN

peter.ernstved@jp.dk

Man skal lede længe for at finde et land, hvor sikkerhedssituationen for en dansker er så skræmmende som i Somalia.

Er man i tvivl, kan man læse Udenrigsministeriets rejsevejledning:

»Udenrigsministeriet fraråder alle rejser til Somalia og opfordrer danskere til at forlade landet som følge af krigshandlinger, manglende intern sikkerhed, kampe, selvmordsbomber, omfattende kriminalitet og betydelig risiko for terrorhandlinger mod vesterlændinge og vestlige organisationer. Ud over den generelle terrortrussel i landet er der som følge af militante ekstremistiske grupper skærpede fokus på Danmark en risiko for, at terrorangreb og bortførelser kan blive rettet direkte mod danskere i landet. Det gælder specielt i tilfælde, hvor personer umiddelbart kan identificeres som danske.«

På den baggrund kan man spørge sig selv hvem fra dette land, der ved sine fulde fem rejser frivilligt til Somalia?

Svaret er Laura Marie Sørensen og Camilla Stampe. To journalister på henholdsvis 27 og 26 år, som i februar og marts rejste tre uger til Kenya og Somalia for at interviewe pirater til deres speciale i journalistik på Syddansk Universitet – og til bogen "Piratjagt" – som udkommer på forlaget Pressto i morgen.

Jyllands-Posten har sat dem stævne i den gamle flyvebådsterminal i Københavns Havn og kan passende indlede interviewet med at stille spørgsmålet:

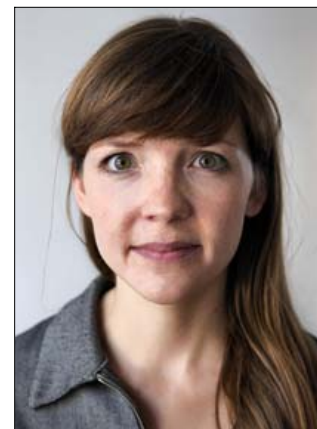
Hvorfor?

»I begyndelsen ville vi bare tale med folk, som havde været der. I den forbindelse fik vi kontakt til Nasib Farah, som var med til at lave filmen "Min fætter er pirat". Han kommer fra en af de dominerende klaner i Puntland og har familie dernede. Han fortalte, at det godt kunne lade sig gøre at rejse til Somalia og spurgte samtidig, hvorfor vi ikke selv gjorde det? Det vigtigste er at have en lokal kontakt, og det ville vi have med Nasib og hans storebror i Somalia, som begge har direkte linje til præsidenten i Puntland. Da begyndte vi at blive lidt varme på ideen, for vi ville gerne tæt på og se det med vores egne øjne i stedet for alene at læse en masse rapporter,« fortæller Laura Marie Sørensen.

Ingen piratforsikring

For et år siden afsluttede hun et års journalistpraktik på dagbladet Politiken og besluttede sammen med studieveninden Camilla Stampe, som havde været i praktik på dagbladet Information, at skrive speciale om pirateri. Oprindeligt var tanken at researche hjemme og bruge et to ugers ophold på det danske krigsskib "Esbern Snare" i november som reportagedel. Men Somalia lokkede, og kvinderne havde efterhånden fået et så godt kendskab til sikkerhedsforholdene i Somalia og tillidsforhold til Nasib Farah, at de ikke længere kunne blive hjemme.

Kun en ting manglede.

Laura Marie Sørensen

Camilla Stampe Fotos: Lars Krabbe

BLÅ BOG

Camilla Stampe er 26 år og bor på Nørrebro i København. Hun har en bachelor i dansk fra Københavns Universitet og er kandidat i journalistik fra Syddansk Universitet i Odense og dagbladet Information, hvor hun i dag arbejder.

Laura Marie Sørensen er 27 år og bor på Nørrebro. Hun har en bachelorgrad i retorik fra Københavns Universitet og er kandidat i journalistik fra Syddansk Universitet og dagbladet Politiken.

"Piratjagt"

Forlaget Pressto
Af Camilla Stampe og Laura Marie Sørensen
Udkommer mandag den 26. september 2011
Vejl. udsalgspris: 249 kr.